

عنوان مقاله:

بررسی رابطه کیفیت زندگی و سرسختی روانشناختی با راهبردهای تنظیم شناختی هیجان مادران کودکان درخودمانده

محل انتشار:

همایش خانواده، اختلال اতিسم و چالش های همراه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

فربا باغچقی - کارشناسی ارشد روانشناسی کودکان استثنایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

سمیرا وکیلی - دکترا، روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

لیلا کاشانی وحید - دکترا، روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه کیفیت زندگی و سرسختی روانشناختی با راهبردهای تنظیم شناختی هیجان مادران کودکان درخودمانده انجام گرفت. روش: جامعه آماری این پژوهش همبستگی را تمامی مادران کودکان شاغل به تحصیل در مدارس ویژه کودکان درخودمانده شهر تهران در سال تحصیلی 1396-97 تشکیل داد. از این جامعه آماری 120 نفر به روش نمونه گیری هدفمند و در دسترس انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان گارنفسکی و همکاران 2001، پرسشنامه سرسختی روانشناختی اهواز 1377 و مقیاس کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی 1996 استفاده شد. تحلیل داده ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه شیوه همزمان در SPSS 18- انجام شد. یافته ها: نتایج نشان داد که ارتباط معنی داری بین کیفیت زندگی و سرسختی روانشناختی با راهبردهای تنظیم شناختی هیجان وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که کیفیت زندگی و سرسختی روانشناختی توانستند 0/50 و 0/48 درصد از راهبردهای سازگاران و ناسازگاران تنظیم شناختی هیجان را پیش بینی کند. نتیجه گیری: طبق یافته های به دست آمده میتوان گفت که کیفیت زندگی و سرسختی روانشناختی پیش بینی کننده های مهمی برای راهبردهای تنظیم شناختی هیجان هستند؛ بنابراین باید با آموزش های مناسب، کیفیت زندگی و سرسختی روانشناختی مادران کودکان درخودمانده را بهبود بخشید تا منجر به بهبود راهبردهای تنظیم شناختی هیجان آنان شود

کلمات کلیدی:

خودماندگی، راهبردهای تنظیم شناختی هیجان، سرسختی روانشناختی، کیفیت زندگی، کودکان درخودمانده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/918989>

